

Røða hjá Anniku Olsen "Ársins rúmlig arbeidsgevari" í sambandi við 40 ára dagin hjá Almannaverkinum 8. mai 2015, ið varð hildin í Norðurlandahúsinum

Eg havi í dag fingið heiðurin at avdúka "Ársins rúmliga arbeidsgevara" og tað fegnist eg um. Tí hetta er eitt týdningarmikið herðaklapp, til eina fyrítøku sum hevur tikið á seg ábyrgd. Ikki bara ábyrgd fyri sær sjálvum, men eisini ábyrgd fyri øðrum.

Arbeidslívið hevur so ómetaliga nógv at siga fyri okkum í dag. Samleiki okkara - er fyri nógv tey flestu - tætt knýttur at arbeiðinum. Sig mær, hvat tú gert, og eg skal siga tær hvør tú ert.

Ígjøgnum arbeiðið vísa vit okkara dugnaskap, okkara framfýsni og hugflog. Vit vísa dygdirnar og vit vilja - eitt ella annað stað - øll gera mun. Um vit so eru politikari, stjóri, tónleikari, vaskifólk ella okkurt heilt annað, so hava vit aloftast ein sterkan stoltleika um tað vit gera.

Sæð í hesum ljósinum, skínur týdningurin av rúmliga arbeidsmarknaðinum klárt ígjøgnum. Rúmligi arbeidsmarknaðurin skapar rúm fyri okkum øllum at skína, at stríðast, vinna fyri dagsins breyð og at gera mun.

Men samstundis so vita vit øll, at samfelagið gongur so skjótt í dag. Krøvini herðast hvønn dag, ferðin økist og altjóðagerðin trokar seg alt meira inná okkum. Eg skal ikki siga, at tað var lættari at arbeiða fyrr, tí var tað ivaleyst ikki. Men tað er ein sannroynd, at krøvini á arbeidsplássunum eru strangari á summum økjum.

Effektivitetur hevur meira at siga enn nakrantíð. Tíð er pengar og hvør króna telur. Í tí effektivu maskinuni er minni rúm fyri honum, sum ikki gongur heilt í somu takt. Treytirnar eru harðar og tær herðast - um tú skal vera við í dagsins samfelagi.

Tí er týdningurin av hesum heiðrinum so mikið størri, enn vit kanska ímynda okkum. Tí sum sagt "Ársins rúmligi arbeidsgevari" hevur ikki einans tikið ábyrgd fyri sær sjálvum, men eisini fyri øðrum.

Nú Almannaverkið er 40 ár, og skipar fyri hesi frálíku ráðstevnu undir heitinum "Vit vilja gera mun" er samstundis eitt gylt høvi at gera vart við týdningin av at gera mun og taka á seg ábyrgd.

Áðrenn eg fari at avdúka, hvør er valdur til "Ársins rúmligi arbeidsgevari", vil eg eisini takka Rúna Jacobsen úr Hvalvík, sum hevur gjørt hesa flottu og serstøku standmyndina, sum verður latin "Ársins rúmliga arbeidsgevara".

Í blásturin til standmyndina er, at hóast flogið er skert, so ber til at flúgva høgt. Men samstundis er neyðugt at hava í huga, at vøksturin er bestur í røttu moldini.

Eg haldi at hetta er ein ótrúliga vøkur og samstundis genial standmynd! Eg haldi at vit skulu klappa fyri honum.

Tað er ein dómsnevnd, sum hevur valt, hvør skal kjósast at vera ársins rúmligi arbeiðsgevari út frá innkomnum uppskotum frá sosialráðgevum í Almannaverkinum. Tað hevur verið torført bæði hjá sosialráðgevunum at tilnevna og hjá dómsnevndini at velja, tí at nógvir arbeiðsgevarar hava uppiborið heiðurin.

Tískil skal hetta átakið eisini síggjast sum eina ásannan av stóra vælviljanum, sum nógvir arbeiðsgevarar hava.

Tað hevur stóran týdning fyri borgarar við skerdum arbeiðsførleika at sleppa aftur til arbeiðis. Skerdi arbeiðsførleikin ger tað ofta torført at fóta sær aftur, og tí hevur eitt neyvt samstarv millum Almannaverkið og arbeiðsgevarar, sum eru rúmligir og fúsir at hjálpa, stóran týdning.

Ein rúmligur arbeiðsmarknaður er til gagns fyri borgaran, samfelagið og arbeiðsgevaran, sum fær ein fjølbroyttari starvsfólkahóp.

Og so til avdúkingina.

“Ársins rúmligi arbeiðsgevari”er: EL-NET!

EL-NET hevur víst í verki, at tey síggja tað, sum sína ábyrgd at hjálpa øðrum. Við fyrst at taka ein ungan mann í arbeiði, sum var follin fyri effektivitetskrøvunum hjá arbeiðsmarknaðinum, og fyri síðani at stuðla honum í at finna seg til rættis. Í øllum lívsins viðurskiftum.

Men síðani hevur EL-NET tikið tveir ungar mans afturat, og hevur endurtikið setningin. Allir hesir ungu menninir starvast í dag á javnum føti við teirra starvsfelagar, teir trívast væl og eru væl ávegis til eitt virkið og meiningsfult lív. Júst sum aðrir ungir menn og ungar kvinnur.

Tit á EL-NET hava so sanniliga uppiborið heiðurin. Ikki bara fyri tað, sum tit hava gjørt og hvønn dag gera í tykkara dagliga yrki, men eisini fyri at vísa okkum og øðrum arbeiðsgevarum, hvussu nógv eitt sindur av stuðli, umsorgan og rætt settum krøvum, kann hava við sær.

Hjartaliga tillukku.

Eg fari at heita á Bernhard T. Petersen, Ólafur Debes og Pól Erik Johannesen stjórunum í EL-NET um at koma upp her at taka í móti standmyndini ”Skert flog”.